

Inge Marie Kirketerp Hansens prædiken juleaften

Taler

Inge Marie Kirketerp Hansen
Præst

Dato

24. december 2021

Sted

Gjellerup Kirke

Omstændigheder**Prædikentekst**

Lukasevangeliet kapitel 2, vers 1-14

1 Der er juleaftener, man særligt husker!

Det år, man sneede inde.

5 Det år, juletræet væltede

Det år, andestegen blev brændt.

Eller, hvis ens succesrate generelt ikke er så høj: Det år, andestegen blev perfekt.

10

Det år, man havde gemt julegaverne så godt, man først fandt dem 3. juledag

Det første år, efter børnene er flyttet hjemmefra

15 Det første år efter man har mistet en af dem, der gør en stor ved middagsbordet så forfærdelig tom.

Det første år med et lille barn i huset.

20 Den jul, man havde tandpine, ikke kunne starte bilen, måtte sidde i våbenhuset til gudstjenesten noget helt andet.

Der var juleaften 2020, hvor vi slet ikke kunne mødes til julegudstjeneste.

25 Og så er der i år.

Jeg vil godt allerede nu vove den påstand, at det bliver en jul, vi husker. En jul,

30 hvor man måske ikke kan fejre jul med dem, man gerne ville. Eller hvor man har måttet isolere sig. Alene eller sammen med andre. Og så er det forhåbentlig også en af de få gange, man kan gå i kirke og tænke – ”Hey, hvor er alle de andre?”. Måske der er noget andet, der gør julen i år til noget særligt for dig.

35 Men lige ned midt i alt det, der er julen for os i år, kommer så de gamle ord om frelseren, der blev født. ”Og det skete i de dage”. De dage var tunge dage. Over hele landet lå en tung hånd, for landet var besat. Det var en tid med uro og bekymring. Man kunne ikke færdes frit, og meget af det liv, man kendte, var langt væk. Det var usikkerhedens, bekymringens dage. Men det var de dage, det skete: Det helt vanvittige, at Guds søn, ja, Gud selv kom til jord i et lille barn.

40

”Jeg elsker den historie. For det lyder som et eventyr, men det er det jo ikke”. Sådan sagde en meget sød pige, som TV-MidtVest havde besøgt, fordi hendes yndlingsmotiv, når hun skulle lave perler, var Betlehemscene. Julekrybber. Det 45 lyder næsten som et eventyr, for godt til at være sandt, og alligevel er det den sandhed, vi i dag bliver mindet om, vi kan leve et helt liv på. Det er så stort, at vi knapt kan fatte det. At det største, vi kan forestille – GUD, ham, der står bag alt, der kender os, hører os, elsker og bærer hele evigheden i sig – at han ville gøre sig selv så lille og skrøbelig som et barn i en krybbe, for at kunne være nær. For at 50 frelse mennesker. For at det folk, der vandrer i mørke, skal få lov til at se et stort lys.

55 Ved Aarhus havn ligger DOKK1. Måske har I været der. Derude er der en helt særlig anordning, hvor en klokke lyder, hver gang et barn er kommet til verden. Nye forældre kan aktivere klokken ude fra fødeafdelingen på Skejby, når det længe ventede er sket. DONG siger det så, så de kan høre det på læsesalen, i borgerservice, på cafeteriaet og ved kassen med glemte sager. DONG DONG, 60 når det er tvillinger. Og lyden kan virkelig høres. Dens dybe toner runger næsten på en måde, så man kan mærke det i brystet. Og selv når tonen er stoppet med at lyde, sidder den på en måde stadig i kroppen på en. DONG. Det er virkelig gribende at stå der, når den lyder. Som en forventningsfuld dørklokke til fremtiden. Et nyt barn. En ny begyndelse. Et før og et efter. DONG.

65

I juleevangeliet, som vi kender så godt, bliver det lille barns fødsel også varslet

med toner. Hyrderne ude på marken er de allerførste til at høre de fantastiske ord. Ja, der i mørket lyder englens lovsang: *Halleluja! For nu er frelseren født!*

70 Nu er Gud hos mennesker. Og han kommer ikke som en gæst, der som julenissen, der giver gaver i sokken, smutter igen. Nej, Jesus er ikke en sæsongæst, men en altid nærværende frelser og følgesvend. ”Gud med os”, som Jesu tilnavn ”Immanuel” betyder.

75 Det var jo det, de kunne se, hyrderne, de første barselsgæster i stalden i Betlehem. Da de kom ind i stalden – med englens sang rungende i deres sind og hjerter – og kiggede ned i krybben og så det lille barn ligge der – Der indså de det, som for os kan blive ved med at være et mysterium: *”Han er en af os!”* Ja, julenat bøjede Gud sig så dybt for at nå os, at han selv blev menneske. Lod
80 himlen røre jorden. Røre os.

DR Pigechoeret har et par gange her i efteråret holdt koncerter i mørket.

85 Mennesker er blevet bænket, har set choeret og deres dirigent træde frem, og så er lyset blevet slukket. Der i mørket er tonerne sendt ud fra scenen, og som en, jeg kender, der var så heldig at opleve det, sagde: *”Når man hører sange i mørket, så lytter hele kroppen – og så er det næsten som om, tonerne jager mørket væk”.*

90

Det er stærke sager. Og jeg kan nogle gange tænke, om det er det samme med den sang, der lød i julenattens mørke. Der var det englens ord og sang, der brød nattens mørke. Og måske – måske kan vi også opleve, at det er de jule eller de dage, hvor vi synes, mørket er allerstærkest, at englens sang rammer os særligt?

95 At ordene om, at Gud i Jesus kommer os nær, netop kan blive til lys og trøst? Det tror jeg...

Og englens sang er ikke siden forstummet. Over hele jordkloden sidder mennesker i nat og synger. Om frelseren, der blev født. Om lyset, der blev tændt
100 i mørket. Om det barn, der engang skulle blive en mand, der med langfredagens mørke og påskemorgens under overvandt mørket en gang for alle. Det er Guds under og gave til os. Og sangen lyder endnu. For – som forfatteren til Les Miserables og Klokkeren fra Notre Dame, Victor Hugo sagde det: *”Musik forsøger at udtrykke det, der ikke kan siges, men som det samtidig er umuligt at tie stille om”.* Så julenat blev mørket fyldt med sang. Og i dag lyder englens ord

og sang til os. Gud er ”Gud med os”.

110 DONG et barn er født. I nat åbner himlen sig igen og englene synger – i vilden sky. Om håb og glæde fra Gud. Om barnet i verden – himlen der kommer til os. De ord er så store, at de kun kan bære videre i sang. Og det vil jeg gøre nu. Og er der linjer, I kender, så syng endelig med.

115 Det var en nat som andre før
Og hyrder passed’ deres dyr
På marken, hvor der kun var mørkt og kulde.
Da lyste himlen pludselig op
Det gav et sæt i hver hyrdekrop
120 Og frem fra himlen brød et halleluja.
Halleluja...

Det var den nat, Gud med sit ord
strøg mørket bort fra denne jord
125 og lod sig føde ind i vores verden.
Og englekoret sang det ud
“Kom, jordens folk, kom, nu har Gud
lad’ t under’ t ske i verden, Halleluja!”
Halleluja...

130 Maria sad med det lille barn
og glemte hurtigt al byens larm
Hun lytted’ kun til barnets hjerterytm.
Hun talte de små fingre og tær’,
135 og så skete det – hun ku ik’ la vær
Fra læberne der kom et halleluja
Halleluja...

Se, Josef står der også nu
140 Hans tømmerhænder er grove og ru
Han løfter barnet op i sine arme.
Og hyrderne, de knæler ned
Med englens ord i hjerte i sted,
De synger med på sangen: Halleluja

Den sang er vandret jorden rundt
At Gud til mennesker har sig bund't
den nat, da Jesus fødtes ind i mørket.

150 Lad sangen synge vid're i dig,
Lad den som stjernen vise vej
Ja, nu' der sang i mørket: Halleluja!
(IMKH 2021, mel. Hallelujah)

155

Julenat bliver mørket således fyldt med sang. En sang, der ikke siden er stoppet.
For ordene om frelserens fødsel blev ved med at klinge i verden. Som det store
DONG fra Dokk1, sådan havde tonerne og ordene sat sig i hyrderne. De vendte
tilbage til fårene derude i mørket på marken, men mørket var ikke længere det
160 samme. Nu vidste de, at der selv i mørket er sang. Og de bar sangen med, sang
den selv, så ordene om frelseren kunne spredes.

Så der er sang i mørket. I dag er det dig og mig, der har hørt englens ord. Må de
ord synge videre i os. Når solen spejles i den nyfaldne sne, og når vi vandrer i
165 mørket.

Glædelig jul!

Amen

170

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

175

Tags

Anden tekstrække, Juleaften, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/inge-marie-kirketerp-hansens-praediken-juleaften>

180